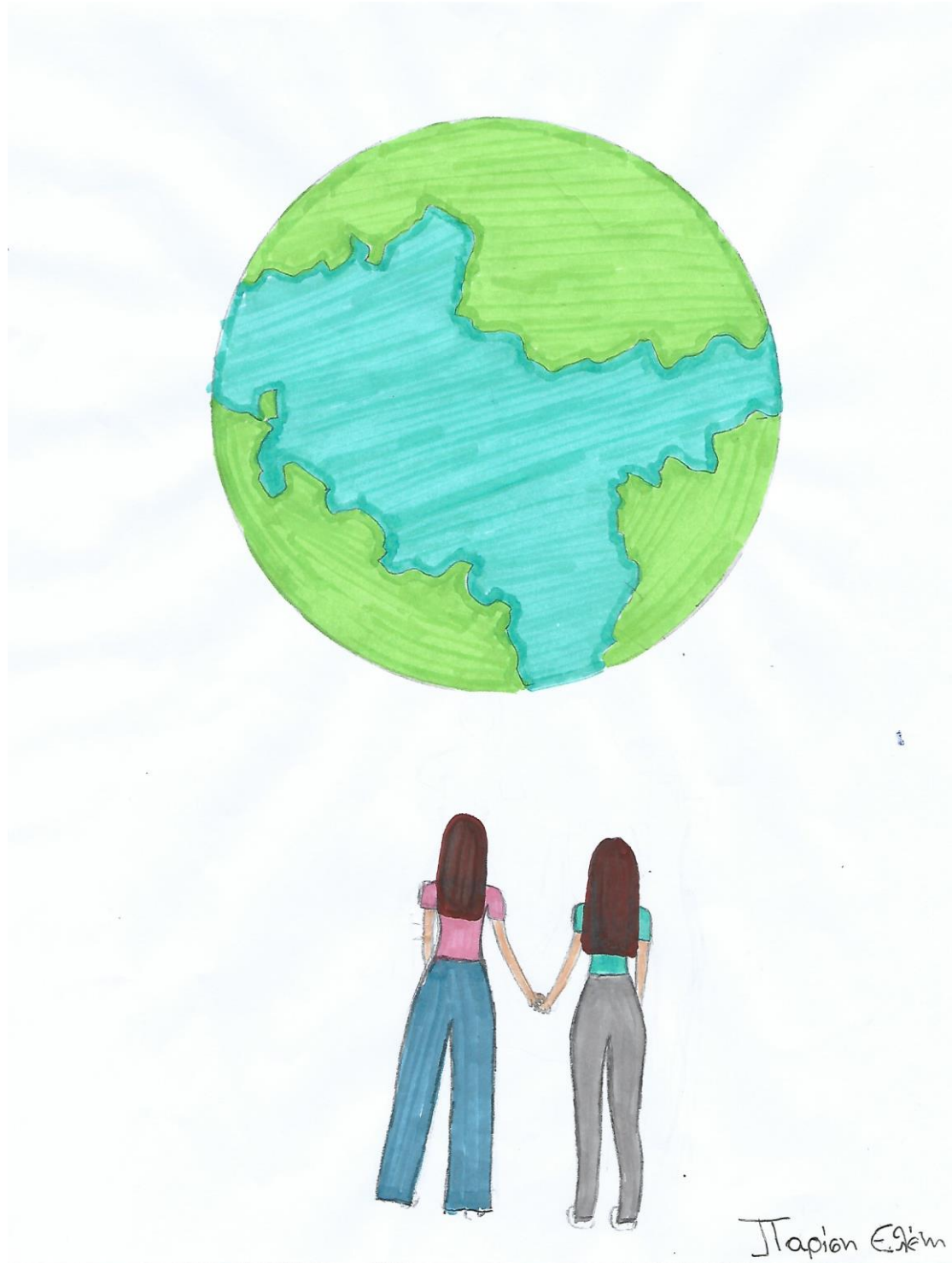

10ο Γυμνάσιο Βόλου-Τμήμα Α3

Φιλία, η πρωταρχική αξία της τάξης μας

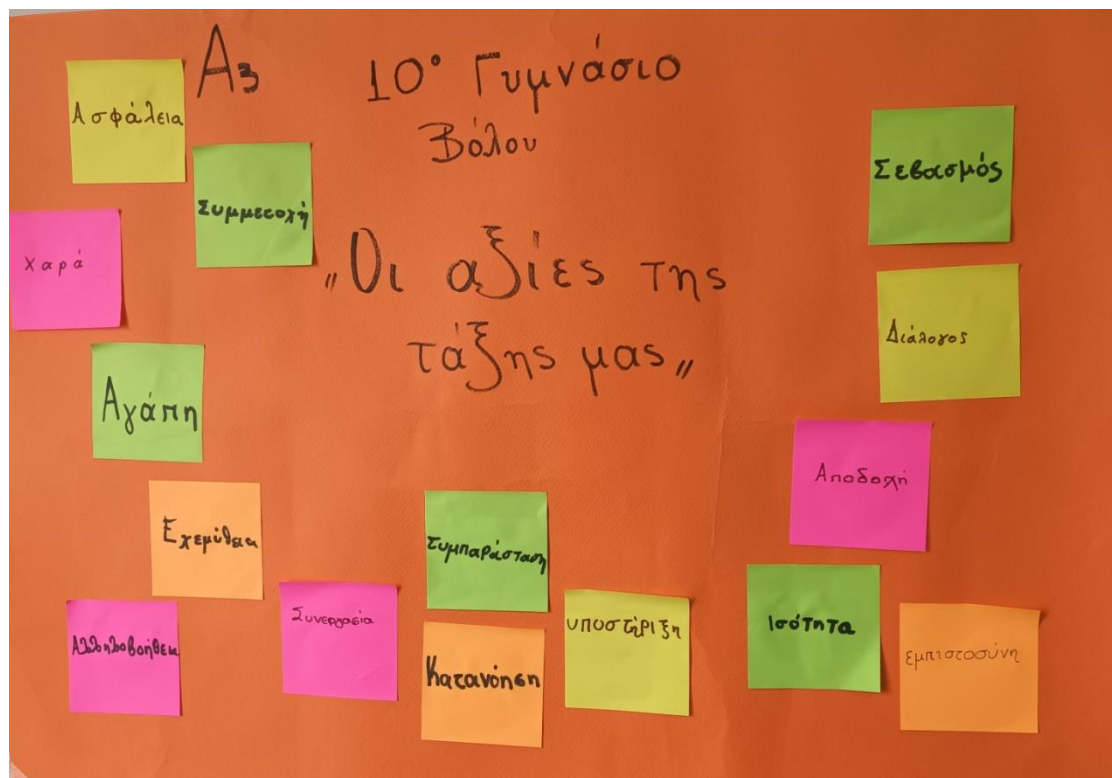
ΠΟΙΗΜΑ

Δεν μπορώ να σου δώσω λύσεις
για όλα τα προβλήματα της ζωής σου,
ούτε έχω απαντήσεις
για τις αμφιβολίες και τους φόβους σου ·
όμως μπορώ να σ' ακούσω
και να τα μοιραστώ μαζί σου.
Δεν μπορώ ν' αλλάξω
το παρελθόν ή το μέλλον σου.
Όμως όταν με χρειάζεσαι
θα είμαι εκεί μαζί σου.
Δεν μπορώ να αποτρέψω τα παραπατήματα σου.
Μόνο μπορώ να σου προσφέρω το χέρι μου
να κρατηθείς και να μη πέσεις.
Οι χαρές σου, οι θρίαμβοι και οι επιτυχίες σου
δεν είναι δικές μου.
Όμως ειλικρινά απολαμβάνω να σε βλέπω ευτυχισμένο.
Δεν μπορώ να περιορίσω μέσα σε όρια
αυτά που πρέπει να πραγματοποιήσεις,
όμως θα σου προσφέρω τον ελεύθερο χώρο
που χρειάζεσαι για να μεγαλουργήσεις.
Δεν μπορώ να αποτρέψω τις οδύνες σου
όταν κάποιες θλίψεις
σου σκίζουν την καρδιά,
όμως μπορώ να κλάψω μαζί σου
και να μαζέψω τα κομμάτια της
για να την φτιάξουμε ξανά πιο δυνατή.

Δεν μπορώ να σου πω ποιος είσαι
ούτε ποιος πρέπει να γίνεις.
Μόνο μπορώ
να σ' αγαπώ όπως είσαι
και να είμαι φίλος σου.
Αυτές τις μέρες σκεφτόμουν
τους φίλους μου και τις φίλες μου,
δεν ήσουν πάνω
ή κάτω ή στη μέση.
Δεν ήσουν πρώτος
ούτε τελευταίος στη λίστα.
Δεν ήσουν το νούμερο ένα ούτε το τελευταίο.
Να κοιμάσαι ευτυχισμένος.
Να εκπέμπεις αγάπη.
Να ξέρεις ότι είμαστε εδώ περαστικοί.
Ας βελτιώσουμε τις σχέσεις με τους άλλους.

Να αρπάζουμε τις ευκαιρίες.
Να ακούμε την καρδιά μας.
Να εκτιμούμε τη ζωή.
Πάντως δεν έχω την αξίωση να είμαι
ο πρώτος, ο δεύτερος ή ο τρίτος
στη λίστα σου.
Μου αρκεί που με θέλεις για φίλο.
Ευχαριστώ που είμαι.

*(Χόρχε Λουίς Μπόρχες, Ποιήματα, μτφρ. Δ. Καλομοίρης, Ελληνικά
Γράμματα, 1995)*

Πάουλο Κοέλιο, «Παράδεισος και κόλαση» (παραμύθι)

Ένας άνδρας, το άλογο και ο σκύλος του περπατούσαν σε ένα δάσος. Καθώς περνούσαν κάτω από ένα δένδρο έπεσε ένας κεραυνός και τους έκανε στάχτη! Όμως ο άνδρας δεν κατάλαβε ότι είχε εγκαταλείψει αυτόν τον κόσμο και συνέχισε την πορεία του με τα δύο του ζώα. Κάποιες φορές περνάει κάποιος χρόνος μέχρι να συνειδητοποιήσουν οι νεκροί την καινούργια κατάσταση. Ο δρόμος ήταν πολύ μακρύς και ανέβαιναν σε ένα λόφο. Ο ήλιος ήταν πολύ δυνατός και αυτοί ιδρώναν και διψούσαν. Σε μια στροφή του δρόμου είδαν μια πανέμορφη μαρμάρινη πύλη, που οδηγούσε σε μια πλατεία στρωμένη με πλάκες από χρυσάφι. Ο διαβάτης κατευθύνθηκε προς τον άνθρωπο που φύλαγε την είσοδο.

- «Καλημέρα».

- «Καλημέρα», απάντησε ο φύλακας.
- «Πώς λέγεται αυτό το τόσο όμορφο μέρος;».
- «Αυτός είναι ο παράδεισος».
- «Τι καλά που φτάσαμε στον παράδεισο, γιατί διψάμε».
- «Μπορείτε, κύριε, να μπειτε και να πιείτε όσο νερό θέλετε», είπε ο φύλακας και του έδειξε την πηγή.
- «Το άλογο και ο σκύλος μου διψούν επίσης».
- «Λυπάμαι πολύ», είπε ο φύλακας, «αλλά εδώ απαγορεύεται η είσοδος στα ζώα».

Ο άνδρας αρνήθηκε με μεγάλη δυσκολία, μια και διψούσε πολύ, αλλά δεν ήθελε να πιει μόνο αυτός. Ευχαρίστησε τον φύλακα και συνέχισε την πορεία του.

Αφού περπάτησαν για αρκετή ώρα στην ανηφοριά, εξαντλημένοι πλέον και οι τρεις έφτασαν σε ένα άλλο μέρος, η είσοδος του οποίου ξεχώριζε από μια παλιά πόρτα περικυκλωμένη από δέντρα. Στη σκιά ενός δέντρου καθόταν ένας άνδρας και είχε το κεφάλι του καλυμμένο με ένα καπέλο. Μάλλον κοιμόταν.

- «Καλημέρα», είπε ο διαβάτης. Ο άνδρας έγνεψε ως απάντηση με το κεφάλι του.
- «Διψάμε πολύ το άλογό μου, ο σκύλος μου κι εγώ».
- «Υπάρχει πηγή ανάμεσα σε εκείνα τα βράχια», είπε ο άνδρας δείχνοντας το μέρος. Μπορείτε να πιείτε όσο νερό θέλετε.

Ο άνδρας, το άλογο και ο σκύλος του πήγαν στην πηγή και έσβησαν τη δίψα τους. Ο διαβάτης γύρισε πίσω να ευχαριστήσει τον άνδρα.

- «Μπορείτε να ξανάρθετε όποτε θέλετε», του απάντησε εκείνος.
- «Επί τη ευκαιρία, πώς ονομάζεται αυτό το μέρος;», ρώτησε ο άνδρας.
- «Παράδεισος».
- «Παράδεισος; Μα ο φύλακας της μαρμάρινης εισόδου μού είπε ότι εκείνο το μέρος ήταν ο παράδεισος».
- «Εκείνο δεν ήταν ο παράδεισος, αλλά η κόλαση», απάντησε ο φύλακας. Ο διαβάτης έμεινε σαστισμένος.
- «Θα έπρεπε να τους απαγορεύσετε να χρησιμοποιούν το όνομά σας. Αυτή η λάθος πληροφορία μπορεί να προξενήσει μεγάλο μπέρδεμα», είπε ο διαβάτης.
- «Σε καμία περίπτωση», αντέτεινε ο άνδρας, «στην πραγματικότητα μας κάνουν μεγάλη χάρη, διότι εκεί παραμένουν όλοι όσοι είναι ικανοί να εγκαταλείψουν τους καλύτερους φίλους τους!

[πηγή: Πάουλο Κοέλιο, *Ο διάβολος και η δεσποινίδα Πριμ*, Λιβάνης, Αθήνα 2001]

Οι ομάδες της τάξης δημιουργούν....

Ιδεοθύελλα.... Φιλία είναι....

ΑΡΚΤΙΚΟΛΕΞΟ ΓΙΑ ΤΗ ΦΙΛΙΑ

Φως

Ιδανικό

Λατρεία

Ίνδαλμα

Αγάπη

Αφροδίτη Παπαθανασίου Α'3

«Τι είναι άραγε η φιλία;»

Τι είναι άραγε η φιλία;

Ιδού η μεγάλη απορία!

Πολλοί θα έλεγαν ότι είναι κάτι απλό
μα τελικά είναι το πιο σημαντικό.

Φιλία δεν είναι να έχεις απλά

κάποιον για παρέα και συντροφιά

είναι να αγαπάς κάποιον πραγματικά κι ειδικρινά.

Στα άσχημα και στα καλά

είναι πάντοτε κοντά

ο καλύτερος απ' όλους

ο φίλος μου, ο κολλητός μου!

